

Az Olvasóhoz, olvasóinkhoz

A kormány szóvivője néhány perce fejezte be tájékoztatóját a Miniszterelnökség üléséről. A televízió híradójából megtudtuk azt is, mi történt Európában és azon kívül. Nem is olyan régen vitéztünk a „Rába” riportfilmről... S minderről másnap reggel olvashattunk is a napilapokban.

Vajon tudjuk-e, miközben botladozunk az ország, a nagyvilág dolgai között: mi zajlik le nálunk, itt, ebben a városban és környékén? Miről, kik vitatkoztak a tanács, a népfőnt, a pártbizottság ülésén? Miért zárták le a Bajza utcát? Eredményes-e az Ikarus halasi gyára?

Többen úgy érezzük, azt tapasztaljuk, saját dolgainkban vagyunk a legkevésbé tájékozottak.

Sokan babáskodtunk ennek az újságnak a megszületésénél. Most mégis szorongással rovam a sorokat: megfélel-e majd annak a szándéknak, ami megteremtette? Képes lesz-e életünk tükré lenni, s mi képesek leszünk-e — Molière után szabadon — nem a tükröt átkozni, ha az arcunk ferde?

A lapot útjára bocsátó várospolitikának, s a társult vállalatoknak egyaránt célja, hogy ezeken a hasábkokon minden igaz hír és érdemi vita helyet kapjon, hogy életünk színes és árnyékos

oldala egyformán korrektül bemutattassék. Őszintén reméljük: közösségteremtő erő lesz a Halasi Tükör. Olyan orgánus, mely mozgósít, érdekeket tár föl, de mindenképp együttgondolkodásra, közös cselekvésre késztet.

A lapot — jórészt — nem hivatásos újságírók írják. Mi írjuk önmagunkról. Nekünk is szól azonban József Attila intelme: „...az igazat mondd, ne csak a valót...” Valamennyi, a nyilvánosságunk szánt gondolat csak ezzel a felelősséggel jelenjen meg ez oldalakon!

Az olvasó pedig tekintse egyfajta demokratikus fórumnak e lapot. Helyesljen vagy kételkedjen, s ha kell, dühösen vitázzon!

Ha visszalapozunk a helyi sajtó múltjába, olvashatjuk, hogy 105 évvel ezelőtt, 1882 szeptemberében hasonló gondolatokkal ajánlkozott a Korda Imre szerkesztette első halasi újság: „...közvetítője és hű tükré legyen az egész város közéletének és mozgalmainak... E ma is megiszívalendó gondolatok jegyében bocsátjuk útjára a kéthetenként megjelenő Halasi Tükröt. A Halasi Hírekkel együtt írja a jelen krónikáját, a holnap történelmét.

Dr. Szabó Miklós
a városi pártbizottság első titkára

ÍGY GYARAPSZIK

A város, ahol élünk

Hét izgalmas, mindenkit érintő-érdeklő kérdésre kerestünk távirati tömör-ségű választ a tanácsvezető Szabó Károly tanácselnök készséggel világosított föl bennünket.

1. Mely „lételek” alkotják az 1986-tól 90-ig tartó időszak városfejlesztési tervének vázát?

Sz. K.: — Egyrészt az elmúlt tervciklusból áthúzódó beruházások, vagyis a sportcsarnok és az új telefonközpont — mindkettő 45—45 millió forintba került —, valamint a Kossuth II. lakótelep. Másrészt az újjáavasztott testület által kitűzött nagyobb cél-feladatok, úgymint a felújítás, a 12 középiskolai tanterem és a kertvárosi általános iskola megépítése, illetve az állami lakások számának növelése.

2. Hogyan állnak ezek a beruházások?

Sz. K.: — A sportcsarnok példás gyorsasággal '86 augusztusára elkészült. A kétezer állomásos, konténeres telefonközpont szintén kész, de a távhívó hálózatba való bekapcsolás és az igénylők bekötése még késik. A pénz megvan rá, a posta ki tudja hányadik ígérete: 1987 III. negyedévre. A Kossuth II. lakótelep befejező része, a 180 lakás és a földszinti üzlethelyiségek átadása folyamatos, egészen 1988 elejéig, a DUTÉP „jóvoltából” csaknem egy évet csúszva. A hetven millió forintot felemészítő felújítást júniustól már használhatjuk. Hat tantermet a múlt év szeptemberében birtokba vehettek a 618-as

szakmunkásképző diákjai, további hatot pedig most húznak fel a gimnazistáknak az AMK-ban. A két-tő együtt csaknem 70 milliót ér.

3. Milyenek a kilátások a további teljesítést illetően?

Sz. K.: — Nem túl rózsásak. Hogy úgy mondjam: aggódunk a tervidőszak második felére ütemezett iskola és az állami lakások miatt. A VII. ötéves terv kidolgozásakor még nem lehetett látni az ország eljövendő sanyarú gazdasági helyzetét. Sajnos, ez minket is rendkívül hátrányosan érint, mivel egyértelműen csökkennek a központi források. Olyannyira, hogy bizonyos intézményeinknél — például a kórháznál — a rendelkezésünkre álló fenntartási összegek már nem teszik lehetővé a zavartalan működést.

4. Egy krónikus hiány:

mi van a tornász edzőteremmel?

Sz. K.: — Tíz éve vajdúdik, ám, ha minden igaz, két hónapon belül avathatjuk a Fazekas Gábor Úti Általános Iskolában. Tízmillió forintot és sok sok társadalmi munkát használtunk fel hozzá.

5. Lesz-e végre nyilvános wc?

Sz. K.: — Igen, méghozzá süllyesztett. A kivitelező soltvadkertű gmk vállalta, hogy ez év végére megcsinálja a Csipkeházzal szembeni parkoló mellett. Egy millió 400 ezerbe kerül.

6. Javulnak-e útjaink?

Sz. K.: — Évek óta kialakult gyakorlat, hogy az útépitések zömét lakossági hozzájárulással oldjuk meg: a lakók tízezer forintjai mellé a tanács is letesz tíz-húszezret. Ez az összefogás tavaly 3 és fél, az idén várhatóan négy kilométernyi szilárd burkolatot „hoz”. 1990-ig utcáink többsége portmentes lesz.

7. Parkjaink állapota gyalázatos. Jut-e majd több pénz rájuk?

Sz. K.: — Teljesen érthető és jogos a városiakok felháborodása. Már kifejtettem, mennyire szűkösek az anyagiak. Mégis kell találnunk valamit megoldást. Például: átmenetileg egyszerűbb zöldfelületeket alakítunk ki és gondosabban védelmezzük a meglévő köztérj kerteket. Elképzelhetők tartom, hogy a kommunális üzem nagyobb veszteséget tervez erre az ágazatra, de azt is, hogy a tanács pénzmaradványok egy részét ide irányítjuk át.

K. F.

A tavasz három pillanata

Minden évben egy árnnyalattal halványabb a múlt. A jelen gondolatait elrendezendő rohanásban olykor megfeledkezünk történelmi gyökereinkről. Nevet adunk tereknek, utcáknak és gyertyát gyújtunk évente egyszer a Petőfi-szobornál. A hét-köznapiok szürkeségében jobbra ilyenkor jut eszünkbe a kikelet három ünnepe...

Anyámtól tanultam meg az első Petőfi-verset, az Anyám tyúkját és szülőfalumban, 1958-ban nemzeti színű szalagot festettünk. Első osztályosként vettem részt az első Petőfi ünnepségen. Petőfi Sándor költő, tudtam; Talpra magvár... — nem tudtam. Azt sem tudtam, miért kell ezt elmondani akkor. Csak később, a történelmet tanulva ébredtem rá, mi is volt tulajdonképpen.

Kisdobosként Vak Bottyán akartam lenni vagy Petőfi Sándor és azt hiszem, ami erre készítetett: Petőfi költészet. Felöltöttem lettem már, mikor végigjártam a 48-as események színhelyeit, a Pilvaxot, a Nemzeti Múzeumot és a pákozdi csatateret. Ott, ahol Jellasics a gyáva futott Bács felé, elszavaltam a Nemzeti dalt és hazafias érzelmektől átfutva éreztem, hogy valahogy én is a 48-as ifjak közé tartozom. Elröpült a 120 év.

A nemzeti szalagot úgy teszem el évről évre, mint egy kitüntetést, amit évente egyszer, a történelmi magyarságomat bizonyítva, a szívem fölé helyezek.

A kiskunhalasi felszabadulási emlékmű.

Gyermekkoromban kemence állt szüleim nem rajtuk múltott, hiszen az első magyarországi néphatalom rendszerét csak az intervenciók sokszoros túlereje verhetette szét.

A tavasz harmadik pillanata 26 évet váratott magára. Akkor, 44-45-ben néhány hónap telt csak el a battonyai ágyúlövéstől, a nemes-medvesi harangzúgásig. A medvesi harang jó korszak jövőjét jelezte. Olyanét, amely Magyarországon új életet, sorsok fordulását, nagy nemzet céljainak beteljesülését hozta el.

Április 4-én az ország zászlóerdőbe borul, egyszerre ünnepelünk és emlékezünk. Nagyapámnak, míg élt, gyakran beszéltem nagygyűlésekről, felvonulásokról, a felszabadulási ünnepségekre készített műsorairól. A kisfiú felnőtt és már 6 mesélt a nagyapának...

Posztobányi László

SZTK: zsúfoltság, orvoshiány, helyszűke

AKI BETEG, AZ RÁÉR?

Néhányan beszélgetnek, mások inkább csak némán ülnek. Várazognak. Ki tudja miért? A rendelés már első pillantásra sem tűnik tágas bálteremnek: zsúfolt, szinte a nap minden órájában. Akadnak, hogyne akadnának türelmetlenek is, hisz' mindenki nehezebben viseli el a testi bajt, a fájdalmat...

A Semmelweis Kórház és Rendelő Intézet sajnos igen látogatott „hely” Halason. A környékbeli is innen remélnék gyógyulást, így már a kora reggeli órákban hosszú sorok kígyóznak az ajtó előtt. Szerdán — piacnap — még többen jönnek. A RÖNTGENDIAGNOSZTIKAI

gosan meg is jegyzi: — Már egy óra nem történnik semmi.

— Biztos ebédidő van — hallatszik a szomszédjától. De szó sincs róla, ebédidő még csak ezután lesz...

Tornyai Zoltánné kilencéves kislányát üldögi. Érdeklődésemre elmondja: kéthetente eltört a keze a gyerekeknek, akin szerencsére nem látszik a fájdalom, vidáman les rá. Tőle kérdezem:

(Folytatás a 2. oldalon.)

KIFAGYTAK A VETÉSEK, KOMOLY KÁROK A SZŐLŐKBEN

Mezőgazdasági körkép tavasz elején

Amire kevesen számítottak, bekövetkezett: két kemény, hideg tél után a mostani évszázados mínuszrekordokat döntött meg, különösen az év első három hónapjában. Hogyan vészelték át a kritikus időszakot Halas mezőgazdasági nagyüzemei, s pótolhatók-e a lemaradások, a veszteségek? Erre kerestük a választ a tizenhat fokok március végi tavaszban három nagyüzemünkben.

Életképes mellék- és alsó rügyek

A Kiskunhalasi Állami Gazdaságot különösen érzékenyen érintette a zimankó. A szántóföldi munkáknál megpróbálják utolérni magukat, ami várhatóan próbára tesz embert és technikát egyaránt. Mivel a jelentős fagyok mindenekelőtt a szőlőben és a gyümölcsösben okoztak károkat, a szakemberek aggodva vizsgálják az ültetvények állapotát.

Kampós Jenő főkertész szerint a szőlő pusztulásának mértékét ma még pontosan lehetetlen felmérni, a rügyekből veti minták laboratórium vizsgálatát után viszont már egyértelmű: elsősorban az előregegetett tőkéket, tizedelte meg a hideg. Főként a február elsején mért mínusz 29 fok ártott meg, úgyhogy csak az elkövetkező egy-másfél hónap fedje fel: mi is maradt tulajdonképp életben.

A gazdaság tavaly megkezdett szőlőtelepítési programját az idén tovább kívánják folytatni, azt a 166 hektárt újabb 100 követi, melynek előkészületei megkezdődtek. Az 1986-os vesszőket betakarták, akár csak egy másik, csaknem száz hektáros felújított, fejművelésre visszaállított tábla alsó rügyeit, így ezek jól viselték el a kemény telet. A mellék-rügyek zöme életképes s metszéssel a kár tovább enyhíthető.

1987-ben komoly termés-kieséssel számolnak, melynek hatását csak a következő évben fogják megérezni. A százhektáros kajsziarackosban a fagykár miatt szintén kisebb hozam várható, míg a szerényebb meggy- és almaültetvényekben alig maradt nyoma a zord időnek.

Nyújtott műszakban a gépek

A Vörös Szikra Termelőszövetkezet 180 hektáros szőlőjéből a hatvanas években telepített táblák nagy az elfagyás, a három éve ültetett, mintegy 100 hektáron viszont a becslések szerint csekély mértékű. Az 52 hektárnyi előregegetett gyümölcsösben ugyancsak számottevő a veszteség, a rendkívül ala-

csony hőmérséklet nem kímélte sem a kőrtét, sem a cseresznyét, meggyet.

Szeitz Adám elnök elmondta, hogy egyébként is tervezik a gyümölcsös felmérését, ebbe, sajnos az idei tél is „besegített”. Bár ősszel az aktuális szántóföldi teendőket elvégezték, a késői tavaszodás miatt jelentős a lemaradás a földeken. Március 23-án tudták csak elkezdni a talajmunkákat, most „folyik” a műtrágyázás, a kombinátorozás és hátra van még száz hektárnyi lucerna elvetése.

A tavaszi előzetes határ- szemle arról árulkodik, hogy az ősszel földbe jutott gabona gyengén telelt, sok helyen kifagytott a vetés, s majd csak április első napjaiban derül ki, szükség lesz-e kiszántásra. Nyújtott műszakban dolgoznak a gépek, hogy lefagyanak valamit a későbből, s hogy a búza és lucerna mellett idejekorán a helyére kerülhessen 450 hektáron a kukorica vetőmag.

Késik a fűszerpaprika ültetése

A Vörös Október Tsz korábban felszámolta gyümölcsös kertjét és szőlővel sem rendelkezik, így a kemény tél „csupán” a vetéseket tépázta meg. **Ván Miklós** növénytermesztési főágazatvezető szerint a gabona a januári-februári hidegeket tűrhette átvésszelte, viszont a március eleji mínusz 20 fok a már fejlődésnek indult növényeket jócskán elpusztított.

A közös gazdaságban a februári enyhe napokban, illetve március végén befejezték az őszről elmaradt mélyszántást. A késői tavaszodás miatt a simítózás és a fejtrágyázás a szokásostól mintegy két héttel eltolódik, s el kellett halasztani a fűszerpaprika ültetését is.

Fesztes tempójú, nehéz április vár a szövetkezetre. A gépek több műszakos igénybevételét tervezik, hogy a lemaradást csökkenthessék, s idejében kihajthasson a napraforgó és kukorica is. Közös óhaj a rendkívül időjárás okozta károk miatt az 1987-es növénytermesztési elképzelések megvalósítására kevés az esély.

Horváth Róbert

Júniusban átadják a felüljárót

A kiskunhalasi vasúti felüljáró építésével kapcsolatos hírek hol derültek, hol borultak, attól függően, hogy milyenek a határidőre való átadás kilátásai.

Börgies Mihályt, a Közüti Építő Vállalat főépítészvezetőjét arról kérdeztük, hogy hol tart most a felüljáró építése?

— Két akadályba ütköztünk az építés során. Tavaly ősszel készült a felüljáró szigeteléséhez szükséges vegyi anyag, s gondokat okozott a rendkívül szigorú téli időjárás.

— **Mi hiányzott a szigeteléshez?**

— Ezt a munkát az ELASTIC Építőipari Közös Vállalkozás, mint alvállalkozó végzi. A szigetelés úgynevezett VDW típusú, igen tartós eljárás. Ehhez egy NSZK-ból importált komponens szükséges, amely nagy késéssel

Készül a csapadékvíz elvezetésére a beton folyóka.

csak március 16-án érkezett meg.

Jó időjárás esetén hat hét munkanapig tart.

— **Min dolgozik jelenleg a vállalat?**

— Most kezdünk el a támfalak betonozását, amit a hideg idő miatt korábban kénytelenek voltunk abbahagyni. Ezzel előreláthatólag május közepére végzünk. Ezt követően két hétig tart a támfalak

közötti rész feltöltése.

— **Hogyan állnak az úgynevezett „szerviz út” építésével?**

— A szerviz út betonozása nagyjából kész. Most folytatjuk az útépítést a Baromfifeldolgozó Vállalat vasútvonal menti szakaszánál, valamint a rakodótér kiépítését. Ezeknek az aszfaltozását április elején befejezzük, de a végső burkolatot csak

akkor kapják meg, amikor a nehéz munkagépek már elvonultak.

— **Mikorra lesz kész a Szegedi út felőli hídfő részsík oldalának műkőburkolása?**

— Nagyon jó ütemben haladunk. Bizom benne, hogy március végére, mire ez a cikk megjelenik, teljesen készen leszünk. A Batthyány utcában, a szerviz út és a járda között most csináljuk a beton folyókát a csapadékvíz elvezetésére.

— **A város polgárait az érdeklő legjobban, hogy mikor adják át a felüljárót?**

— Március 26-án, a kivitelezésben részvevő vállalatok koordinációs értekezletén megállapodtunk abban, hogy a kivitelező cég a felüljárót az első fél évben üzemeltetésre átadja.

Lévay Kálmán

AKI BETEG, AZ RÁÉR?

(Folytatás az 1. oldalról.)

— **Mióta ültök itt?**
— Két órája.
— **S nem unod még?**
— De, egy kicsit. Jó volna már otthon lenni.
— **Nem is olyan sok ez az idő, van aki reggeltől**
— szövege folytatódik

— **Hány óráj várokozás után fogy el a türelem?**
— Nem tudom. Ha elfogy és még mindig kint leszek, megmondom... — nevet, majd hozzáteszi: — Az egész napomat rászánom az SZTK-ra, délután négykor megy csak a buszunk Jánoshalomra.

Egy másik ajtón ez áll: Bejönni csak hívásra szabad! Szerdán terhes ultrahang vizsgálat, csak vidéki terheseknek. Izzadnak a jövődjé anyukák, lehetnek vagy húszan. A folyosón fülledt a levegő. Egyikőjüket megszólítom:

— **Honnan jött?**
— Kunfehértórol. Reggel nyolckor indultam el, talán négyre hazaérek. Ez egy teljes műszak.

Szikora Istvánné kiskunmajsai, két órája „sorakozik”.

— **Othon felkészítettek erre a türelemjátékra. Szerencsére, mert így kevésbé vagyok nyugtalan** — mondja.

— **Hány hónapos terhes?**
— Öt. De van már egy másfél éves kislányom. Lehet, hogy most egy fiúra várok — válaszol mosolyogva, már-már kétértelműen.

Természetesen az orvosok véleményére is kíváncsi vagyok.

DR. JENŐVÁRI ÉVA:
— Egy betegre nálam 4,7 perc jut. Nem sok. Ezalatt egy kikerdeznem, megvizsgálgom és a gyógyszereket felírom. Ilyen tempóban nem lehet tökéletes munkát végezni és higgye el, ez idegesít leginkább bennünket. Sokszor annyit a beteg, hogy tizenegy, sőt

tíz óra után már nem tudjuk fogadni őket. Pedig jönne még vagy 25–30, mégis képtelenek vagyunk nyolcvannál(!) többet el látni.

— **Ön szerint mit lehetne tenni?**

— Többet kellene vidékre járni, kitelepülni.

DR. KARTYIK ZSUZSANNA:

— Ritka, hogy tizenketőre ebédelni tudunk. Hozzánk legalább százanszázötvenen jelentkeznek be, ráadásul mindenki be fut már reggel, nyilván, hogy biztosan bejusson. S ha mégsem sikerül, persze ránk neheztelnek, pedig mi sem sokat tehetünk. Szerintem túl nagy a területünk.

DR. VÉHA IRÉN:

— A fogászat sohasem tartozott a ritkán látogatott szakrendelések közé. Itt is rengetegen rostokolnak naponta, de nálunk egyszerre hat orvos tudja fogadni a betegeket, mintegy harmincat egy-egy műszakban és akkor még nem beszélünk a diákokról. Az iskolafogászat ugyanis szintén a mi dolgunk. Jó megoldás volna, ha ezt a kezelést is meg lehetne oldani körzeti orvos rendszerben, vagy ha legalább főállású iskolavos dolgozna Halason.

A kartonozó fehérköpenyesei sem unatkoznak. „Irodájuk” veszi el a legtöbb helyet a folyosótól, illetve a betegektől. Nem túl szerencsés módon a legforgalmasabb helyre tették, középre, csupán deszkapálánkkal körülvéve a sok-sok kartont tartalmazó dobozt. (Ez az a „kerítés” nem is akármennyire kerül, pottom 700 (!) ezer forintba. Egy dolgozó tudom, aki az építőtől többször is megkérdezte, mert nem hitt a fülének.) Talán a számítógépes nyilvántartás enyhítené a gondokon.

A rengeteg idegességgel

és időfecsérléssel járó várokozásról, annak okairól faggatom a rendelő igazgatóját, **dr. Schindler Józsefet**.

— Már 1974-ben, az átadáskor szűknek bizonyult a rendelő. A harminc munkahely helyett, amire feltétlen szükség volt, csupán tizenhat engedélyezték, pénzügyi miatt. A fogászat például nem is került ide, csak évekkel később, újabb beruházások árán. A kartonozás is ezért kellett a folyosón kialakítani. A tüdőgondozót tavaly adták át, s máris kicsi... A zsúfoltság tehát elsősorban ebből fakad, s nem a mi hibánk.

— **Hányan keresik fel naponta az intézetet?**

— Nagyon sokan, legalább ezren. Különösen hétfőn és szerdán erős a forgalom. Ami a járóbeteg-ellátást illeti, ide tartozik a régi járás, több mint száz ezer lakossal.

— **Hallottam a protekciózásra is panaszt, hogy tudniillik akadnak, akiket soron kívül szolitának.**

— Sajnos, ez is előfordul olyankor, amikor a később jövők kartonja kerül felülre. Gondatlanság, amiért elnézést kérünk. Elég gyakran változik a személyzet, sok az új, tapasztalatlan kollégán.

— **Miért nem osztanak számokat?**

— Nem biztos, hogy jobb lenne. A több vizsgálatra szorulókat ugyanúgy mindenütt a végére sorolnák.

— **Másik kifogás, hogy az orvosok nem a megadott időben kezdik a rendelésüket, megessék, hogy félórát, órát vagy még többet is késnek.**

— Erről nem tehetnek, mivel többen a kórházban is dolgoznak, ügyelnek, sőt a főorvos referálás is reggel van, ami szintén elhúzódhat, s akkor még a műtéteket nem is említem. Erre a jövőben is számítani kell. Amíg integrált intézmény leszünk, nincs más megoldás.

— **Egyáltalán: elegendő orvosok van?**

— Nem, legalább öt-hat hiányzik. Jelenleg harmincan végzik a szakrendeléseket. Szükség volna például szemészre, fül-orr-gégszere.

— **Akkor, mégis hogyan birkóznak meg az egyre növekvő feladatokkal?**

— Mint látja, nehezen: feszültségekkel, súrlódásokkal. Óriási idegi és fizikai megterhelésnek vannak kitéve munkatársaim. És higgye el, őket is bántja a zsúfoltság. Igyekszünk felhívni a figyelmüket arra, hogy kedvesebbek, humanusabbak legyenek.

— **Egyébként, igazgató úr, tényleg ilyen betegek vagyunk?**

— Túl nyomórészt, sajnos, igen, de sok az indokolatlanul jelentkező is. Nem biztos, hogy erről csupán az illető beteg tehet, ámbar az is igaz, hogy több bizalommal lehetnének a körzeti orvosokhoz is...

Temesi László

Akinek van és aki szeretne

Még két-háromszázan juthatnak hobbikerthez

„A Kiskunhalasi Városi Tanács eddig 26 hektár 2838 négyzetméter zártkerti földet adott tartós használatba 260 személy részére, 30 évre, hektáronként 22 ezer forint egyszeri használatbavételi díj ellenében. A földterületek nagysága 800–1500 négyzetméter között ingadozik. A földhasználók közül 180-an tagjai valamelyik kertbarát körnek.”

Várnai Iván osztályvezető beszámolójából idéztük a fenti részletet. A városi tanács végrehajtó bizottsága ugyanis március 26-án tárgyalta meg a nagyszámú nem hasznosítható földterület tartós használatba adásának tapasztalatait és a kiskertmozgalom továbbfejlesztésének lehetőségeit. A beszámoló elkészítése és tárgyalása között az Országgyűlés által elfogadott új földtörvény kimondta a tartós használat kategória megszüntetését.

TARTÓS BÉRLET VAGY TULAJDON?

A kiskunhalasi kép meglehetősen változatos. A bevezetőben idézett 260 személyen kívül 240 tagja van az áfész zöldségtermelő szakcsoportjának, ahol a föld a Vörös Október Tsz.-é. A szövetkezet egyébként a saját területéből 285 hektárt adott bérbe 810 személynek, a Vörös Szikra Tsz. pedig 70 hektárt 88 jelentkezőnek. Az említett tartós és nem tartós bérlettel rendelkezők közül 1337-en nem a mezőgazdaságban dolgoznak.

Az áfész-szakcsoport által használt terület első bérleti ideje 1987-ben lejárt, de meghosszabbították 1990-ig. A használatok érdeke, hogy minél előbb véglegesen, vagy minél hosszabb időre magukénak tudhassák a területet, hiszen ettől függően költenek rá; bekerítik,

építenek, kutat fúrnak. A jelenlegi szerződés szerint ugyanis mindez tilos. Igérik, hogy a bérlok érdekeit szem előtt tartva születik meg a végleges megoldás. A tévesz az új törvényre várakozott és a választható kedvező megoldásra.

Az áfész szerepét, korábban mint egyetlen lehetőséget, nem lehetett vitatni, de ma már igen. Foglalkozás a legstabilabb helyzetben azok a személyek vannak, akik tartós használatbavételi szerződéssel művelnek kiskertet. Illetve azok voltak, és mivel most, az új törvény miatt új helyzet állt elő — és egy új kérdés is. Tartós bérlet marad, vagy megvásárolható?

HOGYAN LEHET HOZZÁJUTNI?

A Vörös Szikra Termelőszövetkezet 17 hektárnyi, nagyszámú nem hasznosítható területét tervezi 15 évre bérbeadni, a Sóstótól északra lévő körtés és a vasútvonal között, valamint a Gubodj úton. A Vörös Október Termelőszövetkezet pedig 8–10 hektárt a baromfi- és haltermelés mögött, az „olajos” út mentén. Az igénylőknek a termelőszövetkezetnél kell jelentkezni. A városi tanács kezeltében is van még 79,4 hektár állami földterület 147 tagban, többsége zártkerten és külterületen. Ebből mintegy 80–90 személy részére adható 800–3000 négyzetméteres parcella.

Van tehát lehetőség még arra, hogy 200–300 jelentkező juthasson hobbikerhez. Társadalmi érdek, hogy a bérlok minél kevesebb megkötés akadályozza az érteket képező föld legcélszerűbb hasznosításában.

K. I.

Ki mire figyel az utcán? (Somos László felvétele)

VILLÁMBESZÉLGETÉS

Mensáros Lászlóval Gyurkovics Tiborral

A Pódium előadássorozat harmadik vendégeként érkezett hozzánk a napokban **Mensáros László** Kossuth-díjas kiváló művész. Megragadtuk az alkalmat az ismerkedésre:

— Hát — kezdte mosolygva — 1926-ban születtem és soha életemben nem akartam más lenni, mint színész. Végigjártam, mint mindenki más, az iskolákat, de csak hosszú kényszerpihenő után, ötvenkét éves korom körül álltam Debrecenben. Ezután Szolnok, majd Budapest következett.

— Hallom, most Szegedre szerződött.

— Igen. Jó ott a hangulat, kedvesek a társak, meg tudja, egy kicsit nagyobb a csend, mint Pesten. Várkonyi halála óta belefásultam, elképedtem ott „fönt”.

— Most ottanában eltűnt a filmvászonról és a tévé képernyőjéről is.

— Nem hívnak. Megsértődtek. Lehet, hogy valahol rosszul szóltam.

— Milyen ma színésznek lenni?

— Aki manapság színésznek áll, bizonyos fokig elvakultnak kell lennie. Higgye el, nem jó mesterség ez. Nincs se anyagi, se erkölcsi megbecsülése. Én úgy látom, Magyarországon nem lesz igazi színház, míg hozzá nem értők irányítják.

R. I.

H. Sz.

SZEMLE A BEKAA-VÖLGYBEN

Előbb-utóbb szemétdomb lesz

CSAPO ISTVÁN, a tanács városfejlesztési bizottságának elnöke tájékoztatót bennünk arról, mit tapasztaltak a legutóbbi ülésükön követő helyszíni szemlén:

— Először az úgynevezett Bekaa-völgyet néztük meg. Lehet, hogy nem tudják, így hívják sokan a Radnóti Miklós és a Münnich Ferenc utca, valamint a vasútvonal által határolt területet. Itt családi házak, sorházak épültek, ugyanakkor a közepén szabadon maradt terület elhanyagolt. Jól ismert, hogy mindig vannak, akik szeméttelrakásoknak tekintik a nem kellően rendezett területet. Bizottságunk javasolta a tanácsnak a szüntetés terv elkészítését és a feltöltési anyag eldöztetését.

Megnéztük a városi szemétteltelep és környékét is. Javasoltuk a kerítésen kívüli közterület rendbehozását, az utakon elhelyezett szemét konténorok letakarását.

Megtekintettük még a Szikla Sándor teret, ahol hasonlóan az előbbiekhez, javaslatot tettünk a szüntetésre, a dözerolásra és a környezetszennyezés megszüntetésére. A városfejlesztési bizottság szerint sürgősen rendbe kell hozni és járhatóvá kell tenni a Petőfi utcát, Szabadkai út északi részét, az Árpád utcát és a Mátyás teret.

—r—e

ÚJBÓL LESZ LEVÉLTÁR

HÁROMSZÁZ MÉTERNYI VÁROSTÖRTÉNET

Az 1960-as évek elején Kecskemétre és Kiskunfélegyházára telepítették a kiskunhalasi levéltári iratokat. A helybeli kutatóknak jószerevével volt anyag a félégházai levéltárasoknak köszönhetően elég jó állapotban van. Egy évtizede vetődött föl a gondolat, hogy Halasnak még is csak kellene saját levéltár. Az elképzelés most végre valóra vált: felújították az e célra szánt épületet és egy levéltári kezelő, valamint a vezető személyében már két munkatársa is van az intézménynek.

A Paprika Antal utca 12–14. szám alatti házban a közelmúltban szerelték össze a polcokat, hátra van még a bútorok be-

szerezése, no meg az anyag ideszállítás és elrendezése. Minderről Ö. Kovács József, a levéltár vezetője beszélt. Korábban, három évig Kecskeméten, a megyei levéltárban dolgozott, így némiképp tájékozott az ide kerülő anyag tartalmát illetően. Bár, saját bevallása szerint, még öt év múltán sem mondhatja nyugodt lélekkel azt, hogy valóban ismeri a gondjaira bízott értékeket.

A kiskunhalasi levéltár a városi történeti anyagot őrzi majd. Értékét az 1700-as évekből származó jó néhány összefüggő irategység emeli. A levéltárban 900 iratfolyóterményi hely van, amiből 300-at foglal el a visszaköltöztetett anyag. A kétszobás idekerülő majd

a volt halasi járási hivatal és az 1945 utáni, még a tanácsnál lévő forrásanyag is.

A 60-as évek közepén készült el Halas helytörténeti monográfiájának első kötete, amit azóta sem követte, amit azóta sem követte második. Tulajdonképpen még használható, de az idő már jócskán túlhaladta. Elképzelésem szerint — ha már a város milliókat áldozott arra, hogy a levéltár idekerüljön — a tárolás, a gyűjtés, a feldolgozás és a közművelődési tevékenység közül az utóbbi kettőre fordítanánk a legnagyobb energiát. Támogatni tudjuk ezentúl a város helytörténeti, honismereti mozgalmát. Tudomásom szerint tervezik egy új Halas monográfiát összeállítását.

H. K. E.

Több újságíró is

hirt adott arról, hogy Kiskunhalas környékén már hosszabb ideje egy ismeretlen vad, sokak szerint egy puma tartja rettegésben a vidék állományát. A vadászok igyekezetét eddig nem kísérte siker. Az Élet és Tudomány egyik februári számában olvastuk, hogy a vérszomjas állat minden bizonnyal farkas és leterítésére a Kiskunhalasi Állami Gazdaság 10 ezer forintos vérdíjat tűzött ki.

Megvallom, engem is izgalommal töltöttek el a hírek. Kíváncsiságom egyre növekedett. Elhatároztam, ha török, ha szakad felkeresem „öt” és nyilatkozatot kérek tőle. Sokáig kergettük egymást. Mindig máshol bukkant fel, mint ahol éppen kerestem, de végre sikerült.

Szarkás-Debeák egyik erdejében akadtam rá. Először barátságosan fogadott, de amikor elmondtam, hogy egy új lap, a Halasi Tükör olvasóinak szeretnék vele interjút készíteni, végül kötélnék állt. A puma. Mert, hogy én annak láttam — és ezt végül ő is bevallotta.

— Hogy érzi magát itt, Kiskunhalas környékén? — kérdeztem.

— Remekül — mondta, persze puma nyelven. — Nagyon hálás vagyok az itteni állattartóknak, a szövetkezetnek, az állami gazdaságnak azért, mert ilyen ízetes állatot tenyészt. Ami az ellátásomat illeti, sokat köszönhetek nekik.

— Ön javakorabeli puma. Pumáné nem hiányzik?

TALÁLKOZTAM A PUMÁVAL

„Vannak erre vadászok?...”

— Na, látja, emiatt, úgy néz ki, nem is maradok sokáig. Ismerek otthon egy pumalányt és valószínűleg összeköltözünk, ha szakmai küldetésem véget ér. Mert gondolom tudja, ez a kirándulás lényegében egy továbbképzés volt. Sokat tanultam. Tajó, Zsana, Rekettyés nagyon kedves emlékem marad, sokat meséltek majd a kis pumáknak.

— Érdekes, hogy eddig senkivel sem jött össze, legalábbis nem tudunk róla.

— Találkoztam egy pusztai emberrel, elbeszélgettünk. Értett valamit pumául, de olyasmire akart rávenni, amire nem voltam kapható.

— Kíváncsívá tett...

— Arra kért, hogy maradjam meg a szomszédját, mert haragszik rá. Aztán: ijesszem meg főnökét, megadta a címét is. Amikor láttam, hogy nem állok kötelnek, azért könyörgött, hogy legalább kárpótulj haragjamból meg az anyósát. Meg is néztem, de mondtam, ilyen rágós feladatot nem vállalom. A csirke viszont, amit hozott, jól esett.

— A vadászoktól nem tartott? — firtattam.

— Na, ne vicceljen, vannak erre vadászok? — kérdezte, majd így folytatta: — Látni ugyan láttam férfiakat durranó bottal, de ahogy elnéztem, nyulat, fécánt kergettek. Azt hittem, valamilyen ijesztgetős játékot űznek. — Tán! csak nem azokra céloz — meláz kissé bizonytalanul — akik a múltkor bakot lőttek! Sejttem, hogy rám számítottak — kilógott a lóláb...

Kispéter Imre

Ünnepi megemlékezés

Hazánk felszabadulásának 42. évfordulójának alkalmából ünnepi megemlékezést tartanak április 3-án, pénteken 18 órakor a Gózon István Művelődési Központban. Beszédet mond: Pintér Imre, a városi párt-vezető bizottság tagja.

Ezt megelőzően, 17 órakor az Általános Művelődési Központban Simon Gábor, a városi pártbizottság titkára nyitja meg két

neves grafikusművész, Sós László és Kemény Éva politikai plakátjainak kiállítását. Közreműködik Hatvani Zoltán előadóművész.

Április 4-én 10 órakor a Lenin téren Kiskunhalas politikai és társadalmi szerveinek, fegyveres testületeinek, valamint üzeminek és intézményeinek vezetői, képviselői megkoszorúzzák a Szovjet Hősi Emlékművet.

És tessék mondani: hogyan lehet megközelíteni a kenyérboltot? (Somos László felvétele)

Társadalmi munkások elismerése

A Márciusi Front zászlóbontásának 50. évfordulója tiszteletére rendezett emlékülésen Kiváló társadalmi munkás kitüntetésben részesült: Szarvas László, Tübbenszki Józsefné, Pilez Gyula és Juhász Sándorné. Erdemes társadalmi munkás elismerést kapott: Halász Sándor, Kónya Jenő, Garas Mihály és Babud Károly. Nyolcan a megyei népfőnökség, tízen pedig a városi népfőnökség emlékjárat vehették át.

Kulturális kínálat

(április 17-ig)

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ

Április 2-3-án 4, 6, 8 órakor: Vakvilágban (magyar).

4-5-én 4 órakor: A vadon szava (angol), 6 és 8 órakor: Szállodai szoba (olasz).

6-7-én 4, 6 és 8 órakor: Veszélyes orjárat (szovjet).

8-9-én 4 és 7 órakor: Kelly hősei (kétféle amerikai).

10-11-én 4, 6 és 8 órakor: Csók, anyu! (magyar).

12-én 4, 6 és 8 órakor: Break I. (amerikai).

13-16-án 4, 6 és 8 órakor: Sarga haj és az arany erdő (amerikai-spanyol).

17-én 4, 6 és 8 órakor: Gyanús árnyak (kínai).

GÓZON ISTVÁN MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Április 4-én 19 órakor: Középkorok klubja. „Belső-Azsiál képek” — Hajnal Kiara dia-vetítéses bemutatása, zenehallgatás. Az „Itt élné halnó kell...” című film vetítése.

4-én 15 órakor: Játsszoműhely. Papírból készült... (mozgásteremtés, hajtogatás): 16 órakor: Magányosok klubja. Ünnepi megemlékezés, baráti beszélgetés.

7-én 9 órakor: szünidős program. Aprók tánca (körjáték): 19 órakor: Forrás Új Tükör Klub. Játékos vetélkedő.

8-án 9 órakor: szünidős program. Hűsvéti ajándékok készítése.

10-én 19 órakor: középkorok klubja. Szünidős hétvége (smink- és fodrászverseny, filmvetítések, disco).

11-én 15 órakor: játsszoműhely. Rongybabák készítése: 19 órakor: középkorok klubja. Szünidős hétvége, (magyar táncok, zenehallgatás, a Hair című film vetítése, beszélgetés a filmről, a korszakról).

12-én 16 órakor: Magányosok klubja. Kártyacsata, dominó, zenehallgatás.

14-én 19 órakor: Forrás Új Tükör klub. Beszélgetés a halasi egészségügyről. Vendég: dr. Kovács Gyula főorvos.

16-án 18 órakor: Téli pódiumbálet. Hegedűs D. Géza és Papp Vera estje. Közreműködik: Szentirmai Ákos.

ÁLTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Április 3-án 18 órakor: Szilády Áron Népfőiskola. Vendégelnk: a kiskunhalasi Lyra együttes.

10-én 18 órakor: Szilády Áron Népfőiskola. Előadó: Dr. Kovács Gyula főorvos.

12-én: DSK kézilabda kupa, úttörőcsapatok részére (fiú).

16-án 9 órakor: Szabó Ferenc kórusfesztyál a Sportcsarnokban: 14.30 órakor: művelődéspolitikai akadémia. Oktatáspolitikai feladatok a tökéletes után. Előadó: dr. Kelemen Elemér minisztériumi főosztályvezető.

17-én 15.30 órakor: Pinokkió (az ARTUS Mozgásszínház előadása): 18 órakor: Szilády Áron Népfőiskola. Előadó: Bodor Géza néprajzos.

SZAKSZERVEZETEK VÁROSI BIZOTTSÁGA (Klubkönyvtár)

Április 4-én 9 órakor: az az Alsóvárosi Általános Iskolában, felszabadulási asztaltanisz emlékverseny.

7-én 18 órakor: Cukorbeteg klubja.

9-én 14 órakor: Szakszervezetek Megyei Tanácsának nőbizottsági értekezlete.

13-án 13 órakor: a Közlekedésszabványügyi tanács vetélkedője a Tiszti klubban: 15 órakor: a Csúcsforgalom rádióműsor adása városunkból.

„Ne a tükröt átkozd, ha az arcod ferde” (Moliere)

SOROMPÓK

I. Halas a sorompók városa. Nekem a KISZ-lakótelepi átjáró a kedvencem, ott jöhet várakozni, s hosszasan elbeszélgetni a kocsikban ülőkkel. Megnyugtatóan ki is irták rá: 16 percen túl is zárva tartható. Kiszállok a 17. percnél, nyugtázom egyet, szemlélődök. Tolatást végzek. Látom, lassan vége, intek is az ismerős vasutasnak: hello haver, ez huszonegy volt! Széles mozdulatot leveszi a sapkáját és úgy kiált vissza: rosszul számoltad, pontosan harmincöt! Már nem is bosszankodom, hisz' milyen kedves megnyugtató. Igaz, ő a kocsikat számolta...

II. Szegedre megyek. Illetve mennék, ha nem torlaszoló el utam a sorompók, melyre nincs kiírva, hogy 10 percen túl is zárva tartható. Vonat sehol. Esik az eső. Nehány kerékpáros, átbújva az „akadály” alatt, elhúzik mellettem. Még két perc. Nézem a sorompót és a kocsim magasságát. Nem stimmel. Három perc múlva bekuszlik a vonatfűtő, majd újabb három eltelével a szerelvény, csigalassúsággal. Pontosán 21 percet ácsingóztam. Ha vasutas lennék, beadnám újtásként: legyen sorompó zárt helyzetben kb. 43 centivel magasabb...

III. Szegedről jövök. Törökterdől utolértem a Ladát, de nem előzőm meg, szépen becsorgok utána. Vidám társaság, a kocsi kigyózik előttem. Látom, az épülő felüljáró alá érve fölfelé mutogatnak, egymásnak magyaráznak. A nagy sorompó zárva, ám a kocsi gurul tovább. Ma sa trányába. En is arra megyek. Aztán, a legnagyobb megrökönyödésemmre, a Lada ráfordul az épülő felüljáróra. Akkor kapeszlek: a benne ülők bizonyára nem helybeliek. Mire lefékeznek, a Ladának nyoma vész. Már hallani vélem a puffanást, mikor az autó ismét feltűnik. Röbög visszafelé. A sofőr letekeri az ablakot és lazán kérdez: nem tudod hol a legközelebbi felüljáró? Hogyne tudnám! A Halasi úton, Kecskeméten...

P. L.

Április 1-jétől minden építményhez kötelező az építési engedély

Április elsején lépett életbe az építési és használatbavételi eljárás új szabályairól szóló 12/1986. EVM. számú rendelet. Erről faggattuk Szabados Jánost, a városi tanács műszaki osztályának vezetőjét.

— Kérem, foglalja össze pár mondatban az előzményeket.

— A korábbi szabályozás mentesítette az állampolgárt a különböző engedélyeztetési eljárások alól, így a kisebb létesítmények, melléképületek stb. építését elegendő volt csupán bejelenteni. Mint az országos adatok is mutatják, igen sokan és igen sokszor még ezt is elfelejtették.

Halason is jórészt ennek köszönhetően szaporodtak el a jó ízű és sűrű és környezeti károsító anyagok és bodegák, amik aztán sok vitára adtak okot. Az esetek többségében elmaradt az építési hatósági kontroll, a szomszédok, a tágabb lakóközösség jogos érdekeinek képviselete.

— Mj az új szabályozás lényege?

— Hogy ezentúl minden épületre és építményre (kerítés, nyári konyha, létszer, ól, stb.) építési engedélyt kell kérni. A be-

jelentési kötelezettség pedig mint olyan, megszűnt.

Uj vonás, hogy az engedélyezéshez az építési hatóság helyszíni szemléje kötelező a kivitelezés megkezdésekor, továbbá a felhúzott falak vakolása előtt, a padló és fűdém szerkezetek kialakításakor és az épület befejezését követően. Ezzel kívánja a rendelet elérni a városrendezési és a hőszigetelési előírások, valamint a kivitelezési szabályok betartását.

— És mj a helyzet a „háziagos” kivitelezéssel?

— Április elsejétől ennek szabályait is módosították. Jelenleg is kötelező már a felelős műszaki vezető alkalmazása. A „máshoz” építkezés valamilyen munkafázisát szintén munkanaplóban kötelező rögzíteni, amit a műszaki vezető aláírásával igazol. Természetesen ez alapján bármilyen, az engedélytől eltérő munkáért a műszaki vezető felelősségre vonható.

Egyébként az új szabályozás, gondolom, fölvet majd jó néhány problémát. Munkatársaimmal készen állunk minden érdeklődő rendelkezésére.

Kiéggett egy lakás

Március 16-án 10.30-kor lakástűzhöz riasztották a halasi tűzoltókat. Az Erdő Ferenc téri lakótelepen a 4. számú épületbőmben egy harmadik emeleti lakás ablakából hőmpolygott elő a füst. A tűzoltók rövid idő alatt elfojtják a lángokat, majd megkezdődött a szakértői eljárás, mely a tűz keletkezésének okát hivatott kideríteni.

BÁNYI VILMOSÉK kétszobás lakásában a jelzett időpontban nem tartózkodott otthon senki. A Park Áruházban dolgozó felesége — aki, miután értesítették a szomszédok, kétség-

beesve hazarohant, — enyhe füstmérgezéssel, sokos állapotban vitték kórházba. Az előzetes becslés szerint a kár értéke mintegy 80 ezer forint: az egyik szoba, teljes berendezésével a lángok martaléka lett.

Az már bizonyos, hogy a lakásban nem maradt bekapcsolva semmilyen áramforrás vagy gázkészülék. A tűzet valószínűleg a falban lévő elektromos vezeték zárlata okozta. A vizsgálat lapzártakor még tartott. A családot a tanács azonnal elhelyezte, s máris megkezdődött a kiéggett lakás helyreállítása is.

DOLLY ROLL — NEM

A Népszabadság március 27-i számában olvashattuk, hogy a népszerű Dolly Roll együttes április 18-én kezd meg három hetes országjáró turnéját. Egy, két, hár... miénk a nyár című új műsorával. Az első fellépésre Kiskunhalason, a sportcsarnokban kerül sor. A hír hallatán telefonon felhívtuk Szeremédi Lászlót, az intézmény igazgatóját, aki a következőket mondta el:

— Az április 18-re leköötött hangversenyt lemondtuk, ugyanis a közvetítő Országos Rendező Iroda nem küldte el a kért határidőre az úgynevezett felvezető anyagot (szórálap, plakát stb.), így az előadásra nem tudunk kellően felkészülni. Hogy valami jó hírrel is szolgáljak, előzetes terveink szerint még a nyár előtt fogadjuk a Bikini együttest és sor kerül az R-GO együttes korábban elmaradt koncertjére, valamint Korda György és Balázs Kiara halasi fellépésére. Ezek időpontjairól értesítjük a közönséget.

SOKBA KERÜLT A VIDEOMAGNÓ

Hurtony Attila, 18 éves, büntetett előéletű kiskunhalasi lakos tavaly nyáron még asztalosként dolgozott korábbi munkahelyén. Talán a nehéz fizikai munka vitte arra az elhatározásra, hogy könnyebb megélhetést keresen. Munkahelyétől bérlet egy műszakilag eléggé leromlott állapotban lévő Barkas gépkocsit, amivel fuvarozni akart. Egyre több hibája lett az autónak, de alkatrésze

re nem volt pénze. Közben kiterjedt ismeretségi körében sikerült elhívtatnia, hogy mindenhez hozzá tud jutni, meghozza — ami nem utolsó dolog, — olcsón.

Már augusztusban egy halasi ismerősének megígérte, hogy szerez videokamerát, előlegként felvett tőle 30 ezer forintot. A pénz egy részét gépkocsi alkatrészeire, a többit megélhetésre költötte, mivel

ekkor már munkahelyén nem kapott fizetést. Természetesen ilyen olcsón nem sikerült neki a készüléket megvenni, igaz nem is állt szándékában.

A kezdeti sikeren felbuzdulva, egyre gyakrabban kereste fel ismerőseit, akiknek felajánlotta, hogy oxigén- és disszous-gázpalackokat, Zsiguliba öt fokozatú sebességváltót, videomagnót, vagy NSZK-márkát szerez jutányos

áron. A „megrendelőktől” 5—15 ezer forintokat vett át, a pénzt magára költötte, illetve, a hónapok múltán egyre türelmetlenebb hitelezőknek — a tartozás részbeni kiegyenlítésére — adta át.

Az előzetes letartóztatásban lévő Hurtony Attila ellen az ügyész nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás alapos gyanúja miatt vádat emelt.

V. K.

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október és Vörös Szikra Tsz lapja Szerkesztő a szerkesztőbizottság A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos Felelős szerkesztő: Kutasi Ferenc A szerkesztőség címe: 6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144 Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató 87 0348 Petőfi Nyomda Kiskunmajsza Felelős vezető: Viktor János